

Aspra spitia

Cristian Del Nor

Aspra spitia !

Ți-am regăsit aseară-n pod iubirea
Ascunsă-n scrinul vechi si demodat
Nu am putut să nu-ți remarc uimirea
O recunoști ? și-atunci ți-am arătat
O piesa veche mult prea prăfuită
Tu ai ascuns-o sus ? surprins te-am întrebat
Mi-ai spus c-a fost pe vremuri oferită
Cuiva ce nu a meritat
Și ai decis s-o ascunzi așa pentru vecie
Deși sperai -n secret , poate inopinat
Ca cineva ca mine s-o reînvie
S-o curățe de praf din scrinu-abandonat
Să creadă-n dragostea ta mare și să lege
De tine veșnic fermecat
Ca nimeni sa nu mai dezlege
Iubirea ce cu drag s-a așezat
In casa aceea alba pe vecie
Iubire sinceră , doar de un alb curat
Iar lumea să ne-ntrebe o veșnicie
Cum de-a rămas așa de alb și nepătat
Și-atunci eu îți șoptesc cu drag doar ție
Lângă ureche, tandru , repetat
Că eu-s acela ce-l aștepti sa vie ,
Rămân cu tine alături veșnic fermecat !